

[Oluf Pedersen.]

ogsaa finder en Lønregulering Sted efter Pristallet for Kommunerne. Den kommunale Lønudgift andrager antagelig ca. 160 Mill. Kr., og det er disse to Poster, som giver en Nedgang for det offentlige paa 50 Mill. Kr. Det har ikke noget at gøre med Lønningerne i de private Erhverv. Det vil Finansministeren forstaa, hvis han vil se paa, i hvilken Forbindelse mine Betragtninger er fremført.

Hvad angaar Spørgsmaalet om § 3: at Grundskylden skal ansættes til den gennem Tilbud og Efterspørgsel fremkomne Pladsværdi paa Jord i ubebygget Stand, er Forholdet det, at Forslaget her ikke er principielt forskelligt fra det, som gælder i Dag. I Dag vurderer man Jordværdien, og denne Jordværdi paaligner man en Grundskyld af en vis Størrelse. Det, vi foreslaar, er, at man det første Aar paaligner en Grundskyld af 4½ pCt. af Jordværdien, idet denne Vurdering er fastsat under Hensyn til de nuværende offentligretlige Byrder paa fast Ejendom. Det, vi ønsker, er blot, at man i Fremtiden i Stedet for først at kapitalisere og tage 4½ pCt., saa skal man paaligne de enkelte Grundstykker en saa stor Grundskyld, at Salgsværdien bliver lig Nul. Det er den Opgave, Vurderingsmyndighederne faar, og som jeg ogsaa mener, de kan og skal løse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Den ærede Forslagsstiller kan ikke klare Spørgsmaalet om Lønnedsættelsen ved nu at henvise til, at han ogsaa har tænkt paa Kommunerne og ved at tage Kommunernes Lønudgifter paa ca. 160 Mill. Kr. med er naaet til de 50 Mill. Kr.; thi den ærede Forslagsstiller siger udtrykkelig, at da Statens Lønudgifter alene andrager 240 Mill. Kr., vil en Prisnedgang paa 20 pCt. automatisk give en Nedgang paa 50 Mill. Kr. Her er jo slet ikke Tale om de 160 Mill. Kr. for Kommunerne, men man faar det Indtryk, at det gælder alle Lønninger.

Jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers Betragtninger med Hensyn til Vurderingen. Han siger, at det foregaar ligesom nu. Ja, men nu er det saaledes, at Vurderingen foregaar til Dels paa Grundlag af Salgsværdien, men da der ingen Salgsværdi bliver i Fremtiden, kan man jo ikke bruge den.

Der staar ogsaa, at den skal ansættes til den gennem Tilbud og Efterspørgsel fremkomne Pladsværdi. Jeg synes, vi maa have at vide, hvorledes Tilbud og Efterspørgsel kan virke, saaledes at man paa dette Grundlag kan bestemme Pladsværdien og derigennem Vurderingssummen.

Formanden: Forslagsstilleren har Ordet for en kort Bemærkning.

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Den højtærede Finansminister er ikke berettiget til at lægge ind i Lovforslaget Bestemmelser med Hensyn til Arbejdernes Lønninger, som der ikke i Lovforslaget findes en eneste Smule om. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Jeg henholder mig til den ærede Forslagsstillers Tale). Forslagsstillerens Tale er selvfølgelig knyttet til Lovforslaget, det er da ligetil.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Salgsværdien skal jeg sige, at efter Lovforslaget skal der blive en Salgsværdi paa 0. Det er Vurderingsmyndighedernes Opgave at paaligne en saa stor Grundskyld, at Salgsværdien bliver Nul, hverken mere eller mindre.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører har holdt sin Tale paa Grundlag af Forslaget, men denne Tale har altsaa ikke paa alle Omraader haft noget med Forslaget at gøre. Med Hensyn til Vurderingssummen maa jeg sige, at efter den sidste Udtalelse opgiver jeg det ærede Medlem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 16 Medlemmer.

Formanden: Der er nu stillet Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 16 Medlemmer.

Christmas Møller: Det Forslag ønsker jeg Afstemning om.